

مدیریت غلط عامل قحطی بزرگ

۲۸ شهریور ۱۴۰۱ ساعت ۲۱:۴۷

رضاشاه در ادامه سیاست صنعتی کردن کشور، مطابق معمول مقداری از محصول گندم را در مقابل واردات صنعتی، به خارج صادر کرده و به این ترتیب پس از گذشت دو دوره نامطلوب از نظر تولید گندم، وضع به جایی رسید که رضاشاه ناگهان متوجه شد برای پر کردن سیلوی تازه احداثش اصلاً گندمی در دست ندارد.

مهمترین مشکل کشور بعد از ورود متفقین موضوع نان و ارزاق عمومی بود که به علت حضور متفقین و سیاست‌های اشتباه رضاشاه در سال‌های پیش از آن به وجود آمد. رضاشاه با سیاست‌ها غلط خود باعث پایین آمدن تولید گندم شد و این موضوع در کنار چپاول و غارت محصولات ایران در زمان جنگ جهانی دوم، بر بحران پیش آمده دامن زد:

«مشکلات مربوط به تأمین ارزاق عمومی، از مسائلی بود که هم متفقین، و هم دولت مرکزی ایران را آزار می‌داد و اجرای روش‌های غلط مدیریت باعث می‌شد که ناراحتی‌های حاصل از آن بصورت وخیمی بروز کند. البته باید اذعان نمود که در سال ۱۹۴۰ [۱۳۱۹] محصول غله ایران اصولاً به حد کفایت نرسیده بود و رضاشاه نیز نتوانسته بود بین تولید و مصرف غله در نقاط پر محصول و قحطی‌زده ترازنی برقرار سازد. همین امر نیز به نوبه خود موقعیت مناسبی برای سوءاستفاده مقامات دولتی بوجود آورده و مفسد حاصل از آن کم و بیش شروع به خودنمایی کرده بود. در توجیه علت کمبود محصول غله باید گفت: اغلب کشاورزان به سبب پایین بودن نرخ دولتی گندم از کشت آن خودداری کرده بودند. ولی رضاشاه بدون توجه به این امر، در ادامه سیاست صنعتی کردن کشور، مطابق معمول مقداری از محصول گندم را در مقابل واردات صنعتی، به خارج صادر کرده و به این ترتیب پس از گذشت دو دوره نامطلوب از نظر تولید گندم، وضع به جایی رسید که رضاشاه ناگهان متوجه شد برای پر کردن سیلوی تازه احداثش اصلاً گندمی در دست ندارد.»

منبع: سرریدر بولارد و سرکلارمونت اسکراین، شترها باید بروند، تهران، انتشارات البرز، ۱۳۷۴، چاپ چهارم، صص ۸۳-۸۴

آدرس مطلب :

[بزرگ-قحطی-عامل-غلط-مدیریت/48927/](https://www.cafetari.kh.com/news/48927/)